

บทอ่านจากหนังสือประกาศกมาลาคีย์ มลค 3:1-4

องค์พระผู้เป็นเจ้าจอมโยธา ตรัสดังนี้

“ดูซิ เราจะส่งผู้ถือสารของเราเพื่อเตรียมทางไว้ต่อหน้าเรา ทันใดนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าที่ทันทองแสงจะเสด็จเข้ามาในพระวิหารของพระองค์ ทูตแห่งพันธสัญญาซึ่งท่านปรารถนา ดูซิ กำลังมาแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าจอมจักรวาลตรัส ใครจะทนวันที่เขามาได้ และใครจะยืนหยัดอยู่ได้เมื่อเขาปรากฏ เพราะเขาจะเป็นเหมือนไฟของช่างถลุงโลหะ และเหมือนสบูของคนที่ซักฟอก เขาจะนั่งลงเหมือนช่างหลอมและช่างถลุงเงิน เขาจะชำระบุตรหลานของเลวีให้บริสุทธิ์ จะถลุงเขาเหมือนถลุงทองคำและถลุงเงิน เพื่อเขาจะถวายเครื่องบูชาแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยความชอบธรรม เครื่องบูชาของยูดาห์และเยรูซาเล็มจะเป็นที่พอพระทัยองค์พระผู้เป็นเจ้าเหมือนในสมัยโบราณ เหมือนในปีก่อนๆ นั้น”

เพลงสดุดี

สดค 24:7-8,9-10

ก) ประตูดุ่ย จงยกไม้ขวางของเจ้าขึ้นเถิด

จงยกบานประตูโบราณขึ้นให้สูง

ให้พระมหากษัตริย์ผู้ทรงพระสิริรุ่งโรจน์เสด็จเข้ามา

พระมหากษัตริย์ผู้ทรงพระสิริรุ่งโรจน์พระองค์นี้คือผู้ใด

พระองค์คือองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงพลังและทรงอำนาจ

องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงอำนาจในยุทธภูมิ

ข) ประตูดุ่ย จงยกไม้ขวางของเจ้าขึ้นเถิด

จงยกบานประตูโบราณขึ้นให้สูง

ให้พระมหากษัตริย์ผู้ทรงพระสิริรุ่งโรจน์เสด็จเข้ามา

พระมหากษัตริย์ผู้ทรงพระสิริรุ่งโรจน์พระองค์นี้คือผู้ใด

พระองค์คือองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าจอมจักรวาล

พระมหากษัตริย์ผู้ทรงพระสิริรุ่งโรจน์

บทอ่านจากจดหมายถึงชาวฮีบรู

ฮบ 2:14-18

บุตรทุกคนมีเลือดเนื้อร่วมกันฉันใด พระองค์ก็ทรงมีเลือดเนื้อร่วมกับมนุษย์ทุกคนด้วยฉันนั้น เพื่อว่าโดยการสิ้นพระชนม์ พระองค์จะทรงทำลายมารผู้มีอำนาจเหนือความตายลงได้ เพื่อทรงปลดปล่อยผู้ตกเป็นทาสอยู่ตลอดชีวิตเพราะความกลัวตายให้เป็นอิสระได้ โดยแท้จริงแล้ว พระองค์มิได้เอาพระทัยใส่บรรดาทูตสวรรค์ แต่เอาพระทัยใส่ต่อเชื้อสายของอับราฮัม จึงจำเป็นที่พระองค์จะต้องทรงเป็นเหมือนกับบรรดาพี่น้องทุกประการ เพื่อพระองค์จะทรงเป็นมหาสมณะที่เพียบพร้อมด้วยพระกรุณาและทรงนำเชื้อถือในการติดต่อกับพระเจ้า โสโธซดเซยาบาปของประชากรได้ ในฐานะที่พระองค์ทรงรับการทรมานและทรงผ่านการผจญมาแล้ว พระองค์จึงทรงช่วยเหลือผู้ที่ถูกผจญได้ด้วย

บทอ่านจากพระวรสารนักบุญลูกา

ลก 2:22-32

เมื่อครบกำหนดเวลาที่มารดาและบุตรจะต้องทำพิธีชำระมลทินตามธรรมเนียมบัญญัติของโมเสส โยเซฟพร้อมกับพระนางมารีย์นำพระกุมารไปที่กรุงเยรูซาเล็มเพื่อถวายแด่พระเจ้า มีเขียนไว้ในธรรมเนียมบัญญัติขององค์พระผู้เป็นเจ้าว่า จะต้องถวายบุตรชายคนแรกแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า และถวายเครื่องบูชาคือนกเขาหนึ่งคู่หรือนกพิราบสองตัวตามที่มิได้กำหนดไว้ในธรรมเนียมบัญญัติของพระเจ้า

เวลานั้น ที่กรุงเยรูซาเล็ม ชายผู้หนึ่งชื่อสิเมโอน เป็นคนชอบธรรมและยำเกรงพระเจ้า เขารอคอยความรอดพ้นของอิสราเอล พระจิตเจ้าสถิตกับเขา และทรงเปิดเผยให้เขารู้ว่า เขาจะไม่ตายก่อนที่จะได้เห็นพระคริสต์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า พระจิตเจ้าทรงนำสิเมโอนเข้าไปในพระวิหาร ขณะที่โยเซฟพร้อมกับพระนางมารีย์นำพระกุมารเข้ามาปฏิบัติตามที่ธรรมเนียมบัญญัติกำหนดไว้ สิเมโอนรับพระกุมารมาอุ้มไว้ และกล่าวถวายพระพรแด่พระเจ้าว่า

“ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า บัดนี้ พระองค์ทรงปล่อยผู้รับใช้ของพระองค์ไปเป็นสุข ตามพระดำรัสของพระองค์ เพราะนัยน์ตาของข้าพเจ้าได้เห็นองค์พระผู้ช่วยให้รอดพ้น ผู้ที่พระองค์ทรงจัดเตรียมไว้สำหรับนานาประชาชาติ เป็นแสงสว่างเปิดเผยให้คนต่างชาติรู้จักพระองค์ และเป็นสิริรุ่งโรจน์สำหรับอิสราเอลประชากรของพระองค์”

ข้อคิด

ฉลองการถวายพระกุมารในพระวิหาร เป็นการย้อนเหตุการณ์ในสมัยที่พระเป็นเจ้าได้ช่วยชาวอิสราเอลให้พ้นจากการเป็นทาสของชาวอียิปต์ เมื่อภักดิ์รับฟาโรห์ยอมให้ชาวอิสราเอลอพยพออกจากอียิปต์ หลังจากที่บุตรชายหัวปีและสัตว์ของชาวอียิปต์ถูกฆ่าตาย ในขณะที่บุตรชายหัวปีของชาวอิสราเอลรอดชีวิต เพราะฉะนั้นพวกเขาก็ถือว่าบุตรชายหัวปีเป็นสมบัติของพระเป็นเจ้า ซึ่งได้ไว้ชีวิตและได้ช่วยให้พวกเขาพ้นจากการเป็นทาสของชาวอียิปต์... “ข้าแต่พระแม่มาเรีย ขอพระแม่โปรดรับลูกไว้ในความอารักขาของพระแม่ เหมือนที่พระแม่ได้ดูแลเอาใจใส่พระกุมารเยซูเจ้าด้วยเทอญ”
